

PAASTUAJA IV PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 2Aj 36:14-16.19-23)

Lugemine teisest Ajaraamatust:

Neil päevil rohkendasid kõik juuda ülemad, preestrid ja rahvas ülekohtutegusid ja käisid paganate igasuguste jäleduste järel, ning rüvetasid Issanda koja, mille tema oli Jeruusalemmas oma pühamuks teinud. Ja Issand, nende Jumal, läkitas neile korduvalt hoiatusesõna oma saadikute kaudu, sest tema tahtis säästa oma rahvast ja oma koda. Aga nemad ei häbenenud Jumala saadikuid ega hoolinud tema sõnast, ning panid naeruks tema prohveteid, kuni Issanda viha süttis põlema oma rahva vastu nii, et ei olnud selle eest enam pääsemist. Ja kaldealased põletasid maha Issanda koja ja kiskusid maha Jeruusalemma müürid. Nad põletasid tulega kõik selle paleed ning lõid puruks kõik kallid asjad. Ning kes mõõgast üle jäid, viis Nebukadnetsar Paabelisse vangi ja nendest said orjad temale ja tema poegadele kuni Pärsia kuningriigi alguseni.

Nii sai tõeks sõna, mille Jumal prohvet Jeremia suu kaudu oli kuulutanud: “Nii kaua kui maa pole hüvitanud oma pidamata jäänud hingamispäevi, jääb maa laastatuks, kuni seitsekümmend aastat täis saavad.” Ja et läheks täide Issanda sõna, mille Jumal oli prohvet Jeremija suu kaudu kuulutanud, äratas Jumal pärsia kuninga Koorese vaimu, tema esimesel valitsuse aastal, nõnda et ta laskis kuulutada ja kirja kaudu öelda: “Nii ütleb Koores, Pärsia kuningas: Issand, taevaste Jumal, on andnud minule kõik kuningriigid maa peal ja tema on käskinud ehitada temale koja Jeruusalemmas, Juudamaal. Kui keegi teie seas on tema rahva hulgast, siis Issand, ta Jumal, olgu temaga, ja tema võib minna.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 137:1-2. 3. 4-5. 6 R:5a)

R: Ma ei unusta sind, taevane Jeruusalemm.

Me istusime Paabeli jõgede kaldail
ja nutsime, kui mõtlesime Siionile.
Rommelgate otsa, mis seal kasvasid,
me riputasime oma harfid.

R:

Sest need, kes meid vangi viisid,
nõudsid, et me laulaksime,
meie sundijad nõudsid meilt rõõmulaule:

“Laulge meile mõnd Siioni laulu.”

R:

Kuidas võiksime laulda Issanda laulu
võõral pinnal?

Kui ma sind unustan, Jeruusalemm,
kuivagu minu parem käsi.

R:

Jäägu mu keel suulae külge kinni,
kui ma sinule ei mõtle,
kui ma ei pea Jeruusalemma
oma ülimaks rõõmuks.

R:

(Teine lugemine Ef 2:4-10)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast epeeslastele:

Vennad: Jumal, kes on väga helde, on elavaks teinud ka teid, kes te enne olite surnud oma üleastumiste pärast, sest tema armastus, millega ta meid on armastanud, on suur ning tema armust olete teiegi õndsaks saanud. Jeesuses Kristuses on ta meid üles äratanud ja koos Jeesusega seadnud meid istuma taevariigis, et osutada tulevasel ajastul oma armu ülisuurt rikkust meie vastu Kristuses Jeesuses. Sest armust olete te usu läbi õndsaks saanud, mitte omaenese jõust. Jumal on õndsakssaamise teile kinkinud, mitte et oleksite oma tegude läbi pääsenud – nendest ei saa keegi kiidelda. Sest meie kõik oleme tema loodud, loodud Jeesuses Kristuses heade tegude jaoks, et me neid teeksime nii, nagu Jumal on ülevalt meile määranud. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 3:16)

Sest nii on Jumal maailma armastanud, et ta on andnud oma ainusündinud Poja, et igaühel, kes temasse usub, oleks igavene elu.

(Evangeelium Jh 3:14-21)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesus ütles Nikodeemosele: "Nii nagu Mooses kõrbes mao ülendas, nii peab ka Inimese Poeg ülendatud saama, et igäihel, kes temasse usub, oleks igavene elu. Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta on andnud oma ainusündinud Poja, et ükski, kes temasse usub, ei läheks hukka, vaid et temal oleks igavene elu.

Jumal ei ole oma poega selleks maailma saatnud, et ta maailma üle kohut mõistaks, vaid et maailm tema läbi õndsaks saaks. Kes temasse usub, selle üle ei mõisteta kohut; aga kes ei usu, selle üle on kohus juba mõistetud, sest ta ei ole uskunud Jumala ainusündinud Poja nimesse.

Ja kohtuotsus on see, et valgus on tulnud maailma, aga inimesed armastasid pimedust enam kui valgust, sest nende teod olid kurjad. Ja igäüks, kes teeb kurja, vihkab valgust ega tule valguse juurde, et tema tegusid ei laidetaks. Kes aga nõuab taga tõde, tuleb valguse juurde, et tema teod saaksid avalikuks, sest need on tehtud Jumalas."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kes on seaduskuulekas kodanik? See oleneb muidugi riigist. Põhimõtteliselt peaks iga riik tunnustama inimest, kes on aus ja kes teeb häid tegusid, kuid ajaloost tunneme ka teisi võimalusi. Mõned riigid on osanud tuua seadusenormid nii madalale, et ka kurjategija võib nende alusel esineda täiesti kohusetruu ja kiiduväärse riigikodanikuna. Vähe sellest: sageli juhtub, et vooruslike inimesi hakatakse just nende vooruste pärast taga kiusama ja neid süüdistama, kui nad ei lähe seadusega soositud kuritegudega kaasa. Nii Kolmandast Reichist kui sovjeetlikust imperiumist pärit näited peaks meil veel meeles olema. Nii on diktatuuririikides alati tehtud ja tehakse ka edaspidi.

Aga Jumala seadused on ikka ja alati samad. Kui meil tuleb kord tema palge ette ilmuda, siis kahtlemata mõistetakse meie üle kohut tema seaduste järgi.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, Jeesuse sõnad tänasest evangeeliumist mõjuvad üllatavalt, kui me pöörame tähelepanu, kellele ta neid räägib. Pole ju kahtlust, et jutt sellest, kuidas Jumal on nõnda maailma armastanud, et ta on andnud oma ainusündinud poja, kuulub äratusjutlustajate suus esimeste sõnade hulka, mida iga ristiusku pööratava kõrv peaks kuulma ja igaveseks meelde jätma. Aga Nikodeemos, kellele need sõnad olid tegelikult adresseeritud, ei olnud mingi uudishimulik püstipagan, vaid oma ajastu uskliku musternäidis: variser, juutide ülem ja õpetaja, suurkohtu ehk sünedrioni liige – kes pealegi ei olnud Jeesuse suhtes sugugi vaenulik, vaid vastupidi, oli sisuliselt

algusest peale tema poolehoidja.

Kui me selle seiga üle järele mõtleme, tekib huvitav, kuigi pisut piinlik küsimus: kas rumal inimene võib õndsaks saada? Me kõik oleme oma elus näinud inimesi, kes küsimusele, kas nad usuvad Jumalasse, vastavad jaatavalt, aga elus käituvad täpselt samamoodi nagu paganad, lähevad kaasa kõikide ühiskonnas esiletulevate hullustega, diktatuuride kontekstis hakkavad pealekaebajateks, või osalevad aktsioonides, mis ei sobi kuidagi kokku ei kristlase nimega ega Jumala seadustega. Kui aga nende käest selle kohta küsitakse, siis vastavad nad sinisilmselt: “Lugege ise! On ju kirjas: “Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta on andnud oma ainusündinud Poja, et ükski, kes temasse usub, ei läheks hukka, vaid et temal oleks igavene elu... Kes temasse usub, selle üle ei mõisteta kohut...” Noh ja nii ongi, mina usun, ja seepärast ootan südamerahus Jumala töötuse täitumist!”

Esimene osa Jeesuse sõnadest Nikodeemosele on sedavõrd võimas, et järgnev näib justkui pisitillukeste tähededega kirjutatud olevat. Kuigi öeldakse, et kurat peidab end üksikasjades, ei saa keegi keelata Jumalat meile samasugust vingerpussi mängimast. Pangem tähele, kuidas Jeesus jätkab: “Ja igaüks, kes teeb kurja, vihkab valgust ega tule valguse juurde, et tema tegusid ei laidetaks. Kes aga nõuab taga tõde, tuleb valguse juurde, et tema teod saaksid avalikuks, sest need on tehtud Jumalas.”... Jeesus räägib tegudest... mitmuses. Tuleb välja, et usu tunnistamine ei ole siiski ainus tegu, mida Jumalas teha saab, ja ainuüksi usu najal ei tasu kohe igavest õndsust omaks pidama hakata.

Armsad õed ja vennad, midagi pole teha: tundub, et väga kergesti vist ikka taevasse ei saa, ja rumalal inimesel on seda raskem eksiteid vältida. Tuleb palju mõtelda, vaadelda ja seada oma samme. Ka enda arust hea kristlane ehk tõsiusklik võib olla täieni valel teel, kui ta on oma õiguses ja tarkuses liiga kindel, kui ta arvab, et saab kõigest aru. Uskupöördumine ei ole ainukordne sündmus, vaid elu jooksul tuleb usklikul inimesel ette palju väiksemaid pöördumisi ja hulgaliselt igasuguseid tegusid – häid, halbu ja kõike sealt vahepealt. Järkjärgult peame vabanema oma naiivsusest ja silmakirjalikkusest, mõistma maailma keerulisust ja andma endale aru, mida tähendab valguse juurde tulemine. Ainult nii suudame vastutada võimalikult kõikide oma tegude eest juba siin maailmas. Mida tõsisemalt me Jumala seadusi võtame, seda kergem saab meil olema tema kohtu ees. Aamen.